

சாத்துமுறை

यजुर्वेदः । संहिता ।

समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्द्यावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेषस्सोमो
रेतो यज्जंजभ्यते तद्विद्योतते यद्विधूनुते तत्स्तनयति यन्मेहति तद्वर्षति
वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताज्जायते रात्रिरेनं
महिमा पश्चादनुजायत एतौ वै महिमानावश्वमभितस्संबभूवतुर्ह यो
देवानवहदर्वासुरान् वाजी गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्थ्समुद्रो वा अश्वस्य
योनिस्समुद्रो बन्धुः ॥

யஜுர்வேத:

ஸமுத்ர உதரமந்தரிக்ஷம் பாயுர்த்யாவா ப்ரிதிவீ
ஆண்டௌ க்ராவா சேபஸ்ஸோமோ ரேதோ யஜ்ஜம்ஜப்யதே
தத்வித்யோததே யத்விதாநதே தத்ஸ்தநயத் யன்மேஹதி
தத்வர்ஷதி வாகேவாஸ்ய வாகஹர்வா அஸ்வஸ்ய ஜாய-
மாநஸ்ய மஹிமா புரஸ்தாஜ்ஜாயதே ராத்ரிரேனம் மஹிமா
பஸ்சாதநுஜாயத ஏதௌ வை மஹிமாநாவஸ்வ மபிதஸ்ஸம்-
பபூவதுர் ஹயோ தேவாநவஹதர்வாஸுராந் வாஜீ கந்தர்-
வாநஸ்வோ மநுஷ்யாந் த்ஸமுத்ரோ வா அஸ்வஸ்ய யோநிஸ்
ஸமுத்ரோ பந்து: ॥

शाखा ।

यद्दर्शपूर्णमासौ यजते । अश्वस्यैव मेध्यस्य पदे पदे जुहोति ।
एतदनुकृतिहस्म वै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य पदे पदे जुह्वति । यो वा
अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने
जुहोति । असौ वा आदित्योऽश्वः । स आहवनीयमागच्छति ।
तद्विवर्तते । यदग्निहोत्रं जुहोति । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने
जुहोति । एतदनुकृतिहस्मवै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने
जुह्वति ।

சாகம்

யத்தர்ஸபூர்ணமாளெள யஜுதே। அஸ்வஸ்யைவ
மேத்யஸ்ய பதே பதே ஜுஹோதி। ஏதந்ருக்ரிதஹஸ்ம வை
புரா। அஸ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய பதே பதே ஜுஹுவதி। யோ வ
அஸ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய விவந்தம் வேத। அஸ்வஸ்யைவ
மேத்யஸ்ய விவந்ததே விவந்ததே ஜுஹோதி। அஸௌ வ
ஆதித்யோஸ்யவ:। ஸ ஆஹவதீயமாகச்சதி। தத்விவந்ததே
யதக்திஹோந்ரம் ஜுஹோதி। அஸ்வஸ்யைவ மேத்யஸ்ய
விவந்ததே விவந்ததே ஜுஹோதி। ஏதந்ருக்ரிதஹஸ்ம வை
புரா। அஸ்வஸ்ய மேத்யஸ்ய விவந்ததே விவந்ததே ஜுஹுவதி।

आरण्यकम् ।

यदेकादशोऽहन्प्रवृज्यते । इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति । यद्
द्वादशोऽहन्प्रवृज्यते । सोमो भूत्वा सुत्यामेति । यत्पुस्तादुपसदां प्रवृज्यते ।
तस्मादितः पचाहमूढोकांस्तपन्नेति । यदुपरिष्टादुपसदां प्रवृज्यते ।
तस्मादमुतोर्वादिमाल्लोकांस्तपन्नेति । य एवं वेद । एव तपति ।

ஆரண்யகம்

யதேகாதசேஹநம் ப்ரவ்ருஜ்யதே। இந்திரோ பூத்வா
த்ருஷ்டுபமேதி। யத்வாதசேஹந்ப்ரவ்ருஜ்யதே। சோமோ
பூத்வா ஸுத்யாமேதி। யத்புஸ்தாதுபஸதாம் ப்ரவ்ருஜ்யதே।
தஸ்யாதித: பராவஹூகஸ்தபந்நேதி। யதபரிஷ்டா-
துபஸதாம் ப்ரவ்ருஜ்யதே தஸ்யாமுதோர்வாஹிலோகஸ்தபந்நேதி। ய
ஏவம் வேத। ஜுவ தபதி।

काठकम् ।

तस्यैवात्मा पदवित्तं विदित्वा । न कर्मणा लिप्यते पापकेन ।
पञ्चपञ्चाशतसिवृत्तसंवत्सराः । पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः ।

पञ्चपञ्चाशतस्सप्तदशाः । पञ्चपञ्चाशत एकविंशः । विश्वसृजं
सहस्रसंवत्सरम् । एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त ।
यद्विश्वमसृजन्त । तस्माद्विश्वसृजः । विश्वमेनाननुप्रजायते ।
ब्रह्मणस्सायुज्यं सलोकतां यन्ति । एतासामेव देवतानां सायुज्यम् ।
सार्धितौ समानलोकतां यन्ति । य एतदुपयन्ति । येचैनत् प्राहुः ।
येभ्यश्चैनत् प्राहुः । ओम् ।

காடகம்

தஸ்யைவாத்மா பதவித்தம் விதித்வா। ந கர்மணா
ஸிப்யதே பாபகேந। பஞ்ச பஞ்சாஸதஸ்தர்வ்ருதஸ்-
ஸம்வத்ஸரா:। பஞ்ச பஞ்சாஸத: பஞ்சதப:। பஞ்சபஞ்சாஸதஸ்
ஸப்ததப:। பஞ்ச பஞ்சாஸத ஏகவிம்சா:। விஸ்வஸ்ருஜாகும்
ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸரம். ஏதேந வை விஸ்வஸ்ருஜ இகம்
விஸ்வஸ்ருஜந்த: யத்விஸ்வஸ்ருஜந்த: தஸ்யாத் விஸ்வ-
ஸ்ரஜ:। விஸ்வமேதநஹப்ரஜாபதே। ப்ரஹ்மண:ஸாஸ ஹ்ருவம்
ஸஸோகதாம் யத்தி। ஏதாஸாமேவ தேவதாநாதம் ஸயஜ்ஜ்யம்।
ஸாஸ்ய: - தாகும் ஸமநஸோகதாம் யத்தி। ய ஏததபயந்தி।
யே ஸசைத்ப்ராஹ:। யே ஸம்வத்ஸராஹ:। ஓம்॥

उपनिषत् ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यज्ञमानः श्रद्धा परनी
शरीरमिध्मापुरोवेदिलोमानि बर्हिर्वेदशिखा हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः
पशुस्तपोऽग्निश्शामयिता दक्षिणा वाय्वोता प्राण उद्गाता चक्षुश्चर्युर्मनो
ब्रह्मा श्रोत्रमग्नीष्टावद्भियते सा दीक्षा यदश्नानि यत्निबति तदस्य
सोमपानं यद्रमते तदुपसदो यत्सञ्चत्युपविशत्युत्तिष्ठते च स प्रवय्यो
यन्मुखं, तदाहवनीयो यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरति तत्सामिधो
यत्सायं प्रातर्मध्यन्दिनश्च तानि सवनानि ये अहोरात्रे ते वर्शपूर्णमासी

येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽर्धाणाः सर्ववेदसं वा एतत् सत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै जरामर्धमग्निहोत्रं सत्रं य एवं विद्वानुदगायने प्रमीयते देवानामेव महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसस्सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्याचन्द्रमसोर्महिमानौ ब्राह्मणो विद्वानभिजयति तस्मात् ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्मात् ब्रह्मणो महिमानमित्युपनिषत् ।

உபநிஷத்

தன்மையாவம் விதுவே யங்குள்வயாத்ம யஜுமாத: ஸ்ரத்தா பத்தீ ஸரீரமிதம்முரோவேதி| வேமணி பர்ஹிர்வேதஸ்- ஸீகா ஹ்ருதயம் யுப: காம -ஆஜ்ஜயம் மந்தய: | மஸுஸ்தயே- ஸ்க்ரிதீஸமகிநா தகவிணா வாக்கோதா ப்ராண உத்தகதா சகரதவ்ஸ்யும்தே ப்ராஹ்ம ஸ்ரேத்ரம்க்ஷீத்யாவத்தீயதே ஸா தீகஷா யதஸ்ஸாதி யதிபதி ததஸ்ய ஸோமபாநம் யத்ரம்தே ததாபஸ்தே யத் ஸஞ்சரத்யபவீஸத்யுத்திஷ்டதே ச ஸ ப்ரவர்க்யோ யந்ருகம் ததாஹ்வாதீயோ யதஸ்ய ஸிஜ்ஜாதம் தஜ்ஜு-ஹேநி யத்ஸாயம் ப்ராநாத்தி தக்ஸாதீதோ யத்ஸாயம் ப்ராநாம்த்யந்தீநஞ்ச தாநி ஸவநாநி யே அஹே- ராதீரே தே த்ஸபூர்ணாமஸௌ யே சிந்தாஸைச்ச மஸைச்ச தே சாத்ரமஸ்ய ஸநி ய குதவஸ்தேதபஸ்யந்தா யே ஸத்வத்ஸராச்ச யாவத்ஸராச்சதே ஸ்ஹக்கணா: ஸ்வவேதஸம் வா ஸதத் ஸத்ரம் யத்மரணம் ததவப்ருத ஏதத்வை ஜராமஸ்யமக்ஷிஹேநாத்ரம் ஸத்ரம் ய ஏவம் வித்வாநுதகயஸே ப்ரமீயதே தேவாநாமேவ மஹிமாதம் கத்வா:ஸ்தீத்யஸ்ய ஸாயஜ்யம் கச்சத்யே யோ தக்தீஸே ப்ரமீயதே சித்ருணாமேவ மஹிமாதம் கத்வா சந்த்ரமஸஸ்யாயுஜ்யம் கச்சத்யேதௌ வை ஸதீயா சந்த்ரமஸேவ்மஹிமாதௌ ப்ராஹ்மணோ வித்வாதஜ்ஜயதி

தன்மாத் ப்ராஹ்மணோ மஹிமாதமாத்ப்நேரதி தன்மாத் ப்ராஹ்மணோ மஹிமாதாதித்யுபநிஷத்||

सामवेदः ।

उचयामि होइ(त्रिः) । आवित्यं प्राञं यन्ता मुञ्जयामि होइ(त्रिः) । अहोरात्राण्यत्राणि-होइ(त्रिः, । हौत्रौ हाउ(त्रिः) । तस्यामसावादित्य ईयते हाउ (त्रिः) । तस्मिन्वयमीयमान ईयामहे-हाउ (त्रिः) । ईया महे हाउ (द्विः) । ईयामहे इ हा उ वा । प्रिये धार्मं खियक्षरे(द्विः) । प्रिये धार्मं खियक्षरेऽऽ२-३-४-५ ।

ஸாமவேத:

உத்தயாம் - ஹே இ (த்ரி:)| ஆவீத்யம் ப்ராஞ்சம் யந்தாமுஞ்ஜயாமி - ஹே இ (த்ரி:)| அஹோராத்திராணியத்ராணி ஹே இ (த்ரி:)| த்யேவாதீத்ய ஹே உ (த்ரி:)| தன்மயம்- ஸாவாதீத்ய ஈயதே ஹே உ (த்ரி:)| தன்மீந்வயமீயமாத - ஈயாமஹே - ஹே உ (த்ரி:)| ஈயாமஹே இ ஹே உ (த்ரி:)| ஈயாமஹே ஹே உ வ | ப்ரோயாமஸஸ்தீயக்ஷரே (த்வி:)| ப்ரீயே தாமஸ்தீயக்ஷயக்ஷரே 2 - 3 - 4 - 5||

छान्दोग्योपनिषत् ।

तद्धैतत् ब्रह्म प्रजापतय उवाच प्रजापतिर्मनवे मनुः प्रजाभ्यः आचार्यकुलाद्देवमधीत्य यथाविधानं गुरोः कमतिशेषेणाभिसमावृत्य कुटुम्बे शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मिकान्विदधदात्मनि सर्वेन्द्रियाणि संप्रतिष्ठाप्याहिंसन् सर्वभूतान्यन्यत्र तीर्थेभ्यः स खल्वेवं वर्तयन्त्यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसम्पद्यते न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तते ॥१॥

आप्यायन्तु ममाङ्गानि वाक् प्राणश्चक्षुः श्रोत्रमथो
बलमिन्द्रियाणि च सर्वाणि सर्वं ब्रह्मोपनिषदं माऽहं ब्रह्म निराकुर्वामि
मा ब्रह्मनिराकरोदनिराकरणमस्त्वभिराकरणं मेऽस्तु तदात्मनि निरते य
उपनिषत्सु धर्मास्ते मयि सन्तु ते मयि सन्तु ।

சர்த்நோக்கியோபநிஷத்

தந்தைநாதர் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மபத்ய உவாச ப்ரஹ்மபதீ-
மநவே மநு: ப்ரஹ்மய: ஆசார்பகுலாத்வேதமதீத்ய உபந-
ஷிதநாதம் குரோ: கர்மாதீசேஷேணாபிஸமாஸ்குத்ய குருர்பே
கடுசன தேசே ஸ்வாத்யாயமதீயானோ தர்மிகாஸ்விததாத்மனி
ஸிவோந்தீய ஸனி ஸம்ப்ரதிஷ்டாப்யாஹிம்ஸன் ஸ்வபுதாண்-
யஸ்யத்ர தீதேபய: ஸகலிவேவம் வந்தயத் யாவதாபுநாம்
ப்ரஹ்மனோகமபிஸம்பத்யாதே ந ச புரநாவாததே ந ச
புரநாவாததே || 1 ||

ஆப்யாயந்து மமாங்கானி வாக் பிராணச்சக்ஷு: ச்ரோத்ர-
மதோ பலமிந்த்ரியானி ச சர்வாணி சர்வம் ப்ரஹ்மோப-
நிஷதம் மா஽ஹம் ப்ரஹ்ம நிராகுர்வாம் மா மஹ ப்ரஹ்ம
நிராகரோதநிராகரணமஸ்த்வ நிராகரணம் மேஸ்து ததாத்மநி
நிரதே ய உபநிஷதஸு தர்மாஸ்தே மயி ஸந்து தே மயி ஸந்து |

नारायणार्थोपनिषत् ।

प्रत्यानन्दं ब्रह्मपुरुषं प्रणवस्वरूपम् । अकार उकारो मकार इति ।
ता अनेकधा समभवत्तदेतदोमिति । यमुक्त्वा मुच्यते योगी
जन्मसंसारबन्धनात् । ओम् नमो नारायणायेति मन्त्रोपासकः ।
वैकुण्ठभवनं गमिष्यति । तदिदं पुण्डरीकं विज्ञानघनम् ।
तस्मात्तडिदापमाम्रम् । ब्रह्मण्यो देवकीपुत्रो ब्रह्मण्यो मधुसूदनः । ब्रह्मण्यः
पुण्डरीकाक्षो ब्रह्मण्यो विष्णुरच्युत इति ॥

सर्वभूतस्थमेकं वै नारायणम् । कारणपुरुषमकारणं परं ब्रह्म ओम् ।
एतदधर्वशिरो योऽधीते । प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति ।
सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति । तत्सायं प्रातरधीयानोऽपापो
भवति । माध्यन्दिनमादित्याभिमुखोऽधीयानः पञ्चमहापातकोपपातकात्
प्रमुच्यते । सर्ववेदपारायणपुण्यं लभते । नारायणसायुज्यमवाप्नोति
नारायणसायुज्यमवाप्नोति । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ।

नारायणार्थोवोपनिषत्

ப்ரத்யகாதந்தம் ப்ரஹ்மபுருஷம் ப்ரணவஸ்வரூபம் |
அகார உகார மகார இதி | தா துநேகநா ஸமபவத்ததேபிதி |
யமுக்த்வா முச்யதே யோகீ ஐம்மம்ஸாரபத்தநாத் | ஓம் நமோ
நாராயணாயேதி மந்த்ரோபாஸக: | வைகுண்ட பவநம்
விக்ஷயதி | தநிதம் புண் டீகம் விஜ்ஞாநகதம் | தர்மாத்மந-
தாமஸ்தரம் | ப்ரஹ்மணியோ தேவகீ புத்ரோ ப்ரஹ்மணியோ
மதுஸூதந: | ப்ரஹ்மணிய: புண்டரீகாக்ஷோ ப்ரஹ்மணியோ
விஷ்ணுராவத இதி |

ஸர்வ பூதஸ்தமேகம் வை நாராயணம் | காரண புருஷ-
மகாரணம் பரம் ப்ரஹ்ம ஓம் | ஏதததர்வசிசோ யோ஽தீதே |
ப்ராதரதீயானோ ராதீக்குதம் பாயம் நாயேதி ஸவமதீயானோ
தீவஸக்குதம் பாயம் நாயேதி தத்ஸாயம் ப்ராதரதீயானோ-
ஸாயோ பவதி | மாத்யந்திநமாதீத்யாபிரோகோ஽தீயாத் ;
பஞ்சபாதகோபாதகாத் ப்ரமுச்யதே ஸர்வவேத பாராயண
புண்யம் கபதே | நாராயண ஸாயஜ்ஞ்யமவாப்னோதி |
நாராயணஸாயபுஜ்யமவாப்னோதி | ய ஏவம் வேத |
இன்புபநிஷத் ||

॥ आपस्तम्बीयधर्मसूत्रम् ॥

ओम् । अथातस्सामयाचारिकान् धर्मान् व्याख्यास्यामः ।
धर्मज्ञसमयः प्रमाणं वेदाश्च । चत्वारो वर्णाः ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः ।
तेषां पूर्वः पूर्वो जन्मतः श्रेयान् ॥

ஆபஸ்தம்பிய தர்மஸூத்ரம்

ஓம் | அதாதஸ்சாமயாசாரிகாந் தர்மான் வ்யாக்யாஸ்யாம் |
தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதாஸ்ச | சத்வாரோ வர்ணா: |
ப்ராஹ்மிணஸக்ஷத்ரியவஸ்யஸஃ சூத்ரா: | தேஷாம் பூர்வ: பூர்வோ
ஜந்மத: பூர்வோ ஜந்மத: ॥

श्रीमद्रामायणम् ।

ततस्स प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैस्सह ।
रामं रत्नमये पीठे सहस्रीतं न्यवेशयत् ॥
वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः ।
कात्यायनस्सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा ॥
अभ्यषिञ्चन्नव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना ।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा ॥

ஸ்ரீமத்ராமாயணம்

ததஸ்ச ப்ரயதோ வூத் தோ வஸிஸ்தோ ப்ராஹ்மிணஸஸஹ |
ராமம் ரத்னமயே பீடே ஸஹஸீரீதம் ந்யவேசயத் ॥

வஸிஸ்தோ வாமதேவஸ்ச ஜாபாலிரத காஸ்யப: |
காத்த்யாயநஸ்சுயஜ்நஸ்ச கோதமோ விஜயஸ்ததா ॥

அப்யஷிஞ்சந்நவ்யாஹ்ரம் ப்ரஸந்நேந ஸுதந்தினா |
ஸலிலேந ஸஹஸீராக்ஷம் வஸவோ வஸவம் யதா ॥

श्रीविष्णुपुराणम् ।

इति विविधमजस्य यस्य रूपं
प्रकृतिपरात्ममयं सनातनस्य ।
स दिशतु भगवानशेषपुंसां ।
हरिपजन्मजरादिकां समृद्धिम् ॥

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்

இதி விவிதமஜஸ்ய யஸ்ய ரூபம்
ப்ரக்ருதிபராத்மமயம் சனாதநஸ்ய |
ஸ திசது பஹவாநஸேஷபுஸாம்
ஹரிப ஜந்ம ஜராதிசாம் சமூத்ருத்திம் ॥

श्रीभगवद्गीता ।

यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पाशो धनुर्धरः ।
तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर्मतिर्मम ॥

ஸ்ரீபாகவத்கீதா

யத்ர யோகேஸ்வர: க்ருஷ்ணே யத்ர பாஸ்தோ தனுர்ಧர: |
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர் த்ருவா நிதிர்மதிர்மம் ॥

स्तोत्ररत्नम् ।

अकृत्रिमत्वचरणारविन्दप्रेमप्रकर्षाविधिमात्मवन्तम् ।
पितामहं नाधमुनिं विलोक्य प्रसीद महूतमचिन्तयित्वा ॥

ஸ்தோத்ரரத்னம்

அக்ருத்ரிமத்வச்சரணாரவிந்தப்ரேமப்ரகர்ஷாவிதிமாத்மவந்மம் |
பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத மஹூதமச்சிந்நயித்வா ॥

श्रीभाष्यं ।

यदि परमपुरुषायत्तं मुक्तैश्वर्यं, तर्हि तस्य स्वतन्त्रत्वेन तत्सङ्कल्पान्मुक्तस्य पुनरावृत्तिसंभवाशङ्कत्यत्राह - प्रणवः *अनावृत्ति-
शब्दादनावृत्तिशब्दात्* (दिः) यथा निखिलहेयप्रत्यनीकल्याणैकतानो जगज्जन्मादिकारणं समस्तवस्तु - विलक्षणस्सर्वज्ञस्सत्यसङ्कल्पः
आश्रितवात्सल्यैकजलधिः परमकारुणिको निरस्तसमाभ्यधिक-
संभावनः परब्रह्माभिधानः परमपुरुषोऽस्तीति शब्दादवगम्यते,
एवमहरनुष्ठीयमान - वर्णाश्रमधर्मानुगृहीततदुपासनरूप
तत्समाराधनप्रीतः उपासोमान् अनादिकालप्रवृत्तानन्तदुस्तर
कर्मसञ्चयरूपाविद्यां विनिवर्त्य स्वयाथात्म्यानुभवरूपानवधिकारि-
शयानन्दं प्रापय्य पुनर्नावर्तयतीत्यपि शब्दादेवावगम्यते । शब्दश्च “स
खल्वेवं वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते न च
पुनरावर्तते” इत्यादिकः, तथा च भगवता स्वयमेवोक्तम् - “मामुपेत्य
पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् । नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां
गताः ॥ आब्रह्मभुवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन । मामुपेत्य तु कौन्तेय
पुनर्जन्म न विद्यते” इति । नचोच्छिन्नवर्मबन्धस्यासङ्कचितज्ञानस्य
परब्रह्मानुभवैक स्वभावस्य तदेकप्रियस्यानवधिकारिशयानन्दं
ब्रह्मानुभवतोऽन्वापेक्षातदर्थोऽम्भाद्यसम्भवात् पुनरावृत्तिशङ्का । नच
परमपुरुषस्सत्य सङ्कल्पोऽत्यर्थप्रियं ज्ञानिनं लब्ध्वा कदाचिदा-
वर्तयिष्यति । य एवमाह - प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ।
उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् । आस्थितः स हि युक्तात्मा
मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते ।
वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥ इति । सूत्राभ्यासः
शास्त्रपरिसमाप्तिं द्योतयति इति सर्वं समञ्जसम् ।

ஸ்ரீபாஷ்யம்

யதி பரமபுருஷாயத்தம் முக்தைஸ்வரீயம், தர்ஹி தஸ்ய
ஸ்வதந்த்ரத்தீயேந தத்ஸங்கல்பாத் முக்தஸ்ய புநரவ்ருத்தி ஸம்ப-
வாஸங்கல்பேந ச்ரஹய ப்ரணாவம் அநாவ்ருத்திஸ்ப்ரதாதநா
வ்ருத்திச்ச்ப்தாத் (தவி:) யதா நிமிஸ ஹேய ப்ரத்யபீக கஸ்யா-
ஸஸங்கல்பேன ஜகஜ்ஜ்னமாடிகாரணம் சமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணஸ்
ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸத்ய ஸஸங்கல்ப: ஆஸ்ரீதவாத்ஸமையக ஜ்ஞதி:
பரமகாரணீகோ நிர்ஸ்த ஸமாய்யதிகஸம்பாவஸ: பரப்ரஹ்ம-
பீதாஸ: பரமபுருஷோ ஸ்ரீதீதி ஸப்நாதவாகம்பதே, ஏவாமஹ
ரஹ்நுஷ்யகமயாதவாஸாஸ்ப்ரமதஸ்மாஜ்ஞாந்ருஹித் தத்யாஸந்ருப
தத் ஸமாராததபீத: உபாஸோஸம் அநாதிகாஸ ப்ரய்ருத்தாததத்
துஸ்ததகம்ஸஸஞ்சயருபயித்யாஸ விநிவர்த்ய ஸ்வயாதாத்-
ய்ய ஸநுபய ரூப அநவதிகாஸஸ்யாததம் ப்ரபய்ய புந்நாவ
த்யபீத்யாடி ஸ்ப்தாதேவாஸவகம்பதே ஸப்நத்ச ஸகல்வோவம்
வாத்யத் யாவத்யபுஷம் ப்ரஹ்மஸீலகமயேபம் ப்நே ந ச புந
ராவததே ந ச புநராவததே இத்யாதிக:; ததா ச பகவதே
ஸ்வயமேவோக்தம் - மாமுபேத்ய புரீஜ்நம் து:கஸவஸஸஸ்
வதம் | நாப்தவத்தி மஹாத்மாத: ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கஸ: ||
ஆப்ரஹ்மபுஷாஸகஸேஸா: புநராவததேஸீஜ்ஞா | மாமுபே
த்ய து கௌந்தேய புஷர்ஜ்நம் ந வித்யதிக: | இதி || நசேச்சி
ந்நகல்ப த்ஸஸ்யாஸஸஞ்ச தஜ்ஞாஸ்ய பரப்ரஹ்மநுபவாக
ஸ்வயாவஸ்ய ததேகப்ரியஸ்ய ஸதவதிகாஸஸயாததம் ப்ர
ஹ்மாநுபவதேஸ்த்யாபேஷாததந்தரம் ஸ்ய ஸஸ்பவாத் புந
ரவ்ருத்திஸங்கா | ந ச பரமபுருஷஸ்ஸத்யஸங்கல்பேஸ்த்யர்
த்நப்ரியம் ஜ்ஞாநிதம் ஸ்ப்தவா கதாசிதாவாத்மஜேஷ்யதி. ய ஏவ
மாஹ - ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாஸிஸேஷ்யாத்மஹம் ஸ ச மம ப்ரி
ய: || ந தாரஸ் ஸர்வ ஏவாதே ஜ்ஞதீத்வாத்ஸமைய மே மதம் |
ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுத்தாத்மா மாஸேஸாஜ்ஞாத்மாம் கதிம் ||
புஷ ருநாம் ஜ்ஞாதாமததே ஜ்ஞாநவாஸ் மஸம் ப்ரபத்யே | வஸஸ
தேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மஸ ஸ ஆஸ்ஸ: || இதி || ஸஞ்ச்ரய்
யாஸ: ஸாஸ்த்ரபரிஸஸப்திம் த்யேதயதி இதி ஸர்வம் ஸஸஞ்
ஜஸம் |

வரதராஜஸ்தவ: |

ராமானுஜாஹிசாரணோ஽ஸ்மி கலாபிரதீப:
த்வாஸீத் ச யாமுனமுநேஸ் ச நாথவ்ஸ்ய:
வ்ஸ்ய: பராஹுசாமுநே: ச ச ஸோ஽பி தேவ்யா
தாஸஸ்தவேதி வரதா஽ஸ்மி தவேக்ஷணீய: ||

வரதராஜஸ்தவ:

ராமானுஜாஹிசாரணோ஽ஸ்மி கலாபிரதீப:
த்வாஸீத் ச யாமுனமுநேஸ் ச நாথவ்ஸ்ய:
வம்ஸ்ய: பராஹுசாமுநே: ச ஸோ஽பி தேவ்யா
தாஸஸ்தவேதி வரதா஽ஸ்மி தவேக்ஷணீய: ||

श्रीमद्रहस्यत्रयसार: |

निर्विष्टं यतिसार्वभौमवचसामावृत्तिभिर्यौवनं
निर्धूतितरपारतन्यनिरया नीतास्सुखं वासरा: |
अज्ञीकृत्य सतां प्रसत्तिमसतां गर्वोऽपि निर्वापित:
शोषायुष्यपि शेषिदंपतिदयादीक्षामुदीक्षामहे ||
रहस्यत्रयसारोऽयं वेङ्कटेशविपश्चिता |
शरण्यदंपतिविदां सम्मतस्समगृह्यत ||

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார:

நிர்விஷ்டம் யதிரஸர்வபௌமவசஸாமாவ்ருத்திரிபெளவநம்
நிர்ஹூதீதரபாரதந்யநிரயா நீதாஸ்சுக்ம் வாஸரா: |
அஜ்னீகரூத்ய சதாம் ப்ரஸத்திமஸதாம் கர்வோ஽பி நிர்வாபித:
ஸேஷாயுஷ்யபி ஸேஷிதம்பதிதயாதீக்ஷாமுதீக்ஷாமஹே ||

ரஹஸ்யத்ரயஸாரோ஽யம் வேங்கடேஸ விபாஸிதா |
ஸரணயதம்பதிவீதாம் ஸம்மதஸஸமக்ரஹஸ்ய ||

श्रीपादुकासहस्रम् ||

जयति यतिराजसूक्तिर्जयति मुकुन्दस्य पादुकायुगली |
तदुभयधनास्त्रिवेदीमवन्ध्ययन्तो जयन्ति भुवि सन्त: ||
सन्त: श्रीरङ्गपृथ्वीशचरणत्राणशोखरा: |
जयन्ति भुवनत्राणपदपङ्कजरेणव: ||

ஸ்ரீபாதுகாஸஹஸ்தம்

ஐயதி யதிராஜஸூக்திர்ஜயதி முகூந்தஸ்ய பாதுகாயுக்ளி |
ததுபயதநாஸ்த்ரீவேதிமவந்யயந்தோ ஜயந்தி புவி ஸந்த: ||

ஸந்த: ஸ்ரீரங்கபூந்வீஸசரணத்ராணசேகரா: |
ஜயந்தி புவநத்ராணபதபங்கஜரேணவ: ||

यतिराजसप्तति: ||

गाधा ताधागतानां गलति गमनिका कापिली कापि लीना
क्षीणा काणादवाणी द्रुहिणहरगिरस्सौरभं नारभन्ते |
क्षामा कौमारिल्लोक्तिर्जगति गुह्यतं गौरवाद्गूरुवान्तं
का शङ्खा शङ्करादेर्भ्रति यतिपती भद्रवेदी त्रिवेदीम् ||

யதிராஜஸப்ததி:

காடா தாடாஹதானாம் கலதி கமநிகா காபிலீ காபி லீனா
க்ஷீணா காணாதவாணி த்ருஹ்ஹரகிரஸ்சௌரபம் நாரபந்தே |
க்ஷாமா கௌமாரிலேக்திர்ஜகதி குஹ்யதம் கௌரவாத்ராவாந்தம்
கா ஸங்கா ஸங்காராதேம் ஐதி யதிபதௌ பத்ரவேதீம் த்ரவேதீம் ||

सप्ततिरत्नमालिका ।

गुरो वादिहंसाम्बुदाचार्यशिष्ये
जना भक्तिहीना यतीन्द्राप्रियाः स्युः ।
यतीन्द्राप्रिया विष्णुकारुण्यदूराः
कुतो मुक्तिवार्ता हि तादृग्विधानाम् ॥

ஐப்பத்திரத்தமாலிகா

குரளவாதிநமம்ஸாம்புதாசார்யஸிஷ்யே
ஜனா பக்திஹீனா யதிந்த்ராபிரியா: ச்யு:
யதிந்த்ராபிரியா விஷ்ணுகாருண்யதூரா:
குதோ முக்திவார்தா ஹி தாத்ருக்விதானாம் ॥

திருப்பாவை

★ சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்துள்ளனச்சேவித்தா★ உன்
சொற்றாமரைபடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்★
பெற்றம் மெய்த்துண்ணும் குதத்தில் நேந்து★ நீ
குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது★
இற்றையறைகொள்வானன்று கயங்கோலிந்தா★
எற்றைக்கு மெழேழ் பிறவிக்கும்★ உன்றள்ளோ
நற்றோமெயாவோ முனக்கே நாமல் செய்வோம்★
மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோரெப்பாவாய்.
★ வங்கக்கடல்கடைத்த மாதவணைக்கேசவனை★
தங்கள் திருமுகத்தம்சேவிழையாய் சென்றிறைஞ்சி★
அங்கப்பறைகொண்டவாற்றை★ அளிப்புதவைப்
பைன்வலெத்தன்மெடிகலிபட்டர்சிராய் கோதைசொன்ன
சங்கத்தமிழ்மலை முப்பதும் தப்பாமே★
இங்கிப்பரிசுரைப்பாயிரிண்டுமலையைத்தோள்★
செங்கத்திருமுகத்தம் செலவத்திருமலையி★
எங்கும் திருவருள்பெற்றின்றுவரெம்பாவாய்.

அமலிளாதிபிராணி

★ ஆலமாமரத்தின் இலைமேல் ஒரு பாலகணைய்
குண்டு ஏழும் உண்டாய் அழகத்து அழவின் அணையாய்

கோலமாமணி ஆரமுல் முத்துத் தாமமுல் முடிவு
இல்லது ஒர் எழில்
நீல கோய், ஸ்பிரை! நிறைகொண்டது என் தெஞ்சினையே!
கொண்டலிவண்ணனைக் கோவலாய்ப் வெண்ணெய்
உண்ட வாயன் என் உன்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டுகோள் அணி அழங்கன் என் அமுதினைக்
கண்ட கண்கள் மற்று ஒன்றிவளைக் காணாவோ.

பெரியதிருமொழி

★ நந்தாநாகத்து அழுந்தவாகை★ நானும்
எத்தாய்! தொண்டரானவர்க்கின்றனதுள் செய்வாய்★
சந்தோகா தலைவனோ! தாமரைக்கண்ணா!★
அத்தோ அடி போக்கிருளாயுள்ளதனே.
★ குன்றமெடுத்த ஆநிலைகாத்தவன்றன்னை★
மன்றில் மலிபுகழ் மல்கைமகள் கலிகன்றிசொகி★
ஒன்றாநின்றவொன்பதும் வல்லவர் தம்மேல்★
என்றும் வினையாயினே சரகிலையே.

திருக்குறள்தாண்டகம்

★ பிண்டியார் மன்ன. பேர்திப் பிறிமனை திரிந்ததுன்னும்
உண்டியாய்★ சாயம் தீத்த ஒருவனார்★ உடைமெத்தும்
கண்டியூரங்கம் மெய்யை கச்சிபேர் மல்கையென்று
மண்டியார்★ உய்யலெலையி மற்றையர்க்குப்பயலாமே.
★ வானவர் தங்கள் கோளும் மல்கியசையலும்★ நானும்
மேமலர் லாவியேந்தும் சேவடிச் செங்கண்பனை★
மாளயேல் கலியாய் சொன்ன வன்றாழிற்றுமலை நானெத்தும்★
ஊமமதின்றியல்லவர் ஒளிவெகம் பன்வந்தாமே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

★ அன்றையர்குலமகளுக்கரையன் தன்னை
அலைகடலைக்கடைத்தடைத்தவர்மான்றன்னை
குன்றாத வலியரக்கிகோனை மானக்
கொடுஞ்சிலையாய்ச்சரத்தாந்தகுலங்களைந்து

வென்றானை ★ குன்றெடுத்த தோளினைனை
விட திரைநீர் விண்ணகரம் மருவினாரும்
நின்றானை ★ தங்கு தீதைக்கிடத்தமானை
தெடியானை அடிநாயேன் தினைத்திடீடு மோ.

★ மின்னுமாமவழைமே மெகவண்ணா!
விண்ணவீதம்பெருமாளே! அருளாயெய்து ★
அன்னமாய் முனிவரே உமரேத்த
அருமறையை வெளிப்படுத்தவம்மான் தன்னை ★
மன்னுமாமணிமடமங்கைவேந்தன் ★
மானவேல் பரகாமன் கவியன் சொன்ன ★
பன்விய நூல் தமிழ்மாவைவல்லர் தொலைப்ப
பழவினையை முதலியி வகிவந்தாமே.

திருவிருத்தம்

★ ஈனச்சொல்லையினுமக ★ எரிதிரையைம முற்றும்
எனத்தொவாய் இடந்திரைன் ★ இருங்கற்பகம்சேர்
வானத்தவர்க்கும் அழகநவர்க்கும் மறநெகலமவர்க்கும்
குளப்பிரையையிலகிலை ★ நான் கண்ட நல்லதுவே.

★ நல்லி நலிகிருகூடநகரன் ★ திருமால்திருப்பேர்
வல்லி சடக்கண்ணி சூடிய ★ மாறன்விண்ணப்பம்செய்த
சொல்லிதொடையல் இத்தூறும்வல்லிசூத்தன் பிறப்பம்
பொல்லவருவினை ★ மாயவளியேற்றள்ளிப்பெய்த்நிலத்தே.
பொய்த்நின்ற ஞானமும் பொல்லவொழுக்குமருக்குடம்பும் ★
இத்தின்றதிமை இளியமுறாமை ★ உகிரளிப்பான்
எத்தின்றயோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்! இமையோர் தலைவர்!
மெய்த்நன்று மெட்டருளாய் ★ அடியென் செய்ந் விண்ணப்பமே.

திருவாய்மொழி

★ சூழ்த்தகன்றாந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும் பாடியேயோ ★
சூழ்த்தகனில்பெரிய பரநன்மலம் சேர்தேயோ ★
சூழ்த்தகனில் பெரிய கடற்குள விளமேயோ ★
சூழ்த்தகனில்பெரிய என்னவாவறச் சூழ்த்தாயே.

★ அலாவறச்சூழ் அரிவையையனைபரனை அலற்றி ★
அலாவற்றுவிடுபெற்ற குருகூடீசு கோய்சொன்ன ★
அலாவிலந்தாழிகளால் இவைவாயிரமும் ★ முடிந்த
அலாவிலந்தாழி இப்பத்து அறிந்தார் சிறந்தாருயர்ந்தே.

ஸ்ரீ பகவதவிஷயம்

(சூழ்த்தகன்று) இப்படியெம்பெருமானுக்கும் மறந்-
தருள வொண்ணாததொருபடி பிரட்டி திருவாணையைபுந்
தந்திருவாணையைபுமிட்டு நிர்விதி (நிர்ப்பத்தி)த்தகக் கொண்டு
ஆர்சிவர் (ஆந்தகஸ்வர்)த்தானே உட்பிடுமாயிடுதான் மனோரதி
(மனோரதி)த்தபடியே ஈன்பெருமானும் எழுத்தருளவாயனைக்
கண்டு மஹதஹாராதிக (மஹதஹாராதிக)மெகலா-
வற்றையும் வ்யாபி (வ்யாபி)த்தகவற்றைக் காட்டிலும் பெரிதான
மூலபூகதி (மூலபூகதி)க்கும், அத்தையும் வ்யாபி
(வ்யாபி)த்ததிலும் பெரிதான முக்தாமா (முக்தாமா)வுக்கும்,
அதிலும் பெரிதான வுன்னுடைய சகலபூஜன (ஸங்கலப-
கலா)த்தகக்கும் ஆர்சி (ஆர்சி)வாயிருந்தே, அத்த
சகலபூஜன (ஸங்கலபகலா)த்ததற்காட்டிலும் பெரிதானிருந்த
வென்னுடைய விடவெயிலைத் தீரும்படி அத்த ஜகதாசர்
(ஜகதாசர்)னான படியன்றியே தீயானபடியே வந்து
சூழ்த்தாய், வன்னுடைய மனோரதி (மனோரதி)முருகுபடியே
முடிந்ததென்கிறார்.

(அலாவறச்சூழ்) ஶ்ரீரத்திராதிசர்வாதி (பரநன்மலம்)சுந்தராத்
ஸர்வாத்ம)க்கருக்கும் அந்நரத்தமபூத (அந்நரத்தமபூத)னாய்
சமஸ்ததேயபூதநிக (ஸமஸ்ததேயபூதநிக)னாய் அந்நரதி-
காதிசாய-சங்கலப கலாபூஜனநிதி (அலாவறக்காதிரயா-
ஸங்கலப கலாபூஜன நுணந்தி)யாய் அபூகத் சுவாசாபாரண
திவ்யரூப பூஷணாயுதமஹிஷி பரிஜனஸ்தான விசிஷ்ட (அபூகத்த
ஸ்வாணதாரண திவ்யரூப பூஷணாயுதமஹிஷி பரிஜனஸ்தான

விசிங்கட) னாபெருத்த எம்பெருமானையலற்றி, அவாவற்று
 நிர்ஸாசமஸ்தா ப்ரதிவந்தக (நிரந்த மமந்த ப்ரதிபத்தக)ராய-
 வணைப் பெற்ற குருகூடச் சடகோபன் சொன்ன வவாவி-
 லத்தாநிகளாலியையாபிரமும் அவற்றினே தம்முடைய வபேஷித்
 (அபேஷிதம்) பெற்று விடாய் தீர்த்த பத்திவற்றையறித்தாள்
 பிறந்தாவைத்தே அயர் வறுமையர்களுக்கும் மேற்பட்டா-
 ரென்கிறார்.

*****

|| ட்ரமிடோபநிஷத்தாப்யர்நாவலி: ||

இத்ய் சத்சம்ப்ரதாயகம்சமபிதாசேஷ வர்ணாஹீ வே-
 ஶ்டா ஶுடாசாயானாமஶ்யதவநய் கௌதுகம் வேஶ்டேஷ: |
 சம்யக்த்வேதஸ்ய சாக்ஷாஶ்டரிபுரதவா சர்வசாக்ஷி ச சாக்ஷி
 சாவத்வேஶ்பி சோஹ் ப்ரஶ்வதி ஶஜதாமப்ரகம்யானுகம்ப்: ||
 ஶோக: ஶ்லோக்தவமப்யாகத இதி வததர்ஷுஶ்டவோஶர்ணவோஶ
 ஶ்நானா கஶ்லோலநாநானுஶ்வரஸபரிவாஶத: ஶ்ராவ்யவேஶ்யா |
 வேதாந்தாசார்யக ஶ்ரீஶ்ஶுமதஶ்ஶுவிஶ்வேஶ்டேஷோஶுதேய்
 ரம்யா தாத்யர்நாவலிரநயகுணா ரஶ்ஜனி ரஶ்ஶ்ர்து: ||

|| த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்னாவளி: ||

இத்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயகம்சமபிதாசேஷ வர்ணாஹீ வே-
 ஶ்டா ஶுடாசாயானாமஶ்யதவநய் கௌதுகம் வேஶ்டேஷ: |
 சம்யக்த்வேதஸ்ய சாக்ஷாஶ்டரிபுரதவா சர்வசாக்ஷி ச சாக்ஷி
 சாவத்வேஶ்பி சோஹ் ப்ரஶ்வதி ஶஜதாமப்ரகம்யானுகம்ப்: ||
 ஶோக: ஶ்லோக்தவமப்யாகத இதி வததர்ஷுஶ்டவோஶர்ணவோஶ
 ஶ்நானா கஶ்லோலநாநானுஶ்வரஸபரிவாஶத: ஶ்ராவ்யவேஶ்யா |
 வேதாந்தாசார்யக ஶ்ரீஶ்ஶுமதஶ்ஶுவிஶ்வேஶ்டேஷோஶுதேய்
 ரம்யா தாத்யர்நாவலிரநயகுணா ரஶ்ஜனி ரஶ்ஶ்ர்து: ||

வேதத்தாசர்யக ப்ரபஶ்யாயதபஶ்யாஶித் வேர்கடே ஶேஷத்தகுநேயம்
 ரம்பயா தாத்பர்யரத்தாவளிநகருணா ரஞ்ஜதீ ரங்கபதி: ||

*****

|| ட்ரமிடோபநிஷத்தா: ||

மநுவ்யாசப்ராதேசபரிஷதஶா க்ஷித்யி
 சூபாசிக்ஷாமூகி: ஶ்வயமுதயமந்விஶ்ஶி ஜநே |
 நிரூஶ்ய: கே விந்ஶ்யாஶ்லவிக்ஷதசந்ஶ்யானடஜதா
 பரிஶ்நாந்தா பஶ்ஶுரபரி யதி க்ஷகா நிபததி: ||

|| த்ரமிடோபநிஷத்தா: ||

மதுவ்யாஸப்ராசேதஸபரிஷதர்ணா க்ஷித்யி
 ஶுதாஸித்தஸாஶித்தி: ஶ்வயமுதயமந்விஶ்ஶி ஜநே |
 நிரூஶ்ய: கே விந்ஶ்யாஶ்லவிக்ஷதசந்ஶ்யானடஜதா
 பரிஶ்நாந்தா பஶ்ஶுரபரி யதி க்ஷகா நிபததி: ||
 உயர்வறவுயர்நடைமுடையவன்யவனவன் ★
 மயர்வறவுயர்நடைமுடையவன்யவனவன் ★
 அயர்வறுமையர்கள் அபிபதியவனவன் ★
 அயர்வறுமையர்கள் அபிபதியவனவன் ★

*****

**கண்ணினுன்சீருத்தாம்பு
 தலியன்**

வேதென்றும் தானியேன் வேதம்நிழ்செய்த ★
 மாறன் சடகோபன் வன்குருகூட - ஏறு ★ எங்கள்
 வாழ்வாமென்றேத்தும் மதுரகவியர் எம்மை ★
 ஆள்வாரவரே அரன்.

★ கண்ணினுணர்சிறுத்தாம்பினோல் கட் டுண்ணப் பண்ணிய பெருமையன் ★ என்னப்பனில் ★ நண்ணித் தென்குருகை நம்பியென்றக்காலை ★ அண்ணிக் குமமுதூறும் என்னாவுக்கே. 1

நாவினாய் நளிற்று இன்பமெய்தினேன் ★ மேவினேன் அவன் பொன்னடி மெய்மீனாரே ★ தேவு மற்றறியேன் குருகைநம்பி ★ பாவினின்னிசையடித்திரியனே. 2

திரித்தாகிலும் தேவரோனுடை ★ கரிய கோலத் திருவுருக் கான்பன் நான் ★ பெரிய வன்குருகை நகநம்பிக்கு ஆள் உரியவாள் ★ அடியேன் பெற்ற தன்மைபே. 3

நன்மைபாலி மிக்க நான்மறையவர்கள் ★ புன்மைபாலக் கருணாவாதலின் ★ அன்னைபாய் அத்தனாய் என்னை ஆண்டும் தன்மைபாய் ★ சடகோபன் என் தம்பியே. 4

நம்பினேன் பிறர் நன்பொருள் தன்மைபும் ★ நம்பினேன் மடவாரையும் முன்னெனாம் ★ செம்பொன்மடத் திருக்குருகை நம்பிக்கு அன்பனாய் ★ அடியேன் சதித்தேன் இன்றே. 5

இன்றுதொட்டும் எழுமையுமீ எம்பிரான் ★ நின்ற தன்புகழ் ஒத்த அருளிணான் ★ குன்றமடத்திருக்குருகைநம்பி ★ என்றும் என்னை இகழ்வினை காண்டினே. 6

கண்டுகொண்டென்னைக் காஃமறப்பிரான் ★ பன்மைவல்லினை பற்றியருளிணான் ★ வண்டசையும் அறிய இயம்புகேள் ★ ஒண்டமிழ்ச் சடகோபனருளையே. 7

அருள் கொண்டும் அடியவன் இன்புற ★ அருளிணான் அவ்வருமறைபின் பொருள் ★ அருள்கொண்டு ஆயிரம் இன்மலிற் படிவான் ★ அருள்கண்டி இவ்வுலகினில் மிக்கதே. 8

மிக்கவேறியர் வேதத்தினுட்பொருள் ★ நிற்கப்பாடி என்நெஞ்சன் நிறுத்தினான் ★ நக்கலிச் சடகோபன் என்றம்பிக்கு ★ அட்புக்ககாதல் அடியவம்பாய் வன்றே. 9

★ பயனன்றாகிலும் பங்கலிளராகிலும் ★ செயலிதன்றாகத் திருத்திப்பணிகொள்வான் ★ குடிக்கிற்றான் பொழில்குழ் குருகைநம்பி முயல்கின்றேன் உன்நன்மொய்கழறிகன்பையே. 10

★ அன்பன் தன்னை அடைந்தவர்கட்கெல்லாம் அன்பன் ★ மேன்குருகை நகநம்பிக்கு ★ அன்பனாய் மறாகவி சொன்னசொல் நன் னான்பதி ★ வைகுத்தம் காண்டினே. 11

கண்ணினுணர்சிறுத்தாம்பினோல் கட் டுண்ணப் பண்ணிய பெருமையன் ★ என்னப்பனில் ★ நண்ணித் தென்குருகை நம்பியென்றக்காலை ★ அண்ணிக் குமமுதூறும் என்னாவுக்கே. 12

★★★★★

இராமானுச நூற்றத்தாதி

★ இதுபேடம் வைகுத்தம் வேங்கடம் ★ மாணிக்ஞ்சேவை பெண்ணும் பொருப்பேடம் மயலனுக்கென்ப நல்லோர் - அவை தனிவெருவத் திருப்பேடம் மாயனிராமானுசன் மனத்து - இன்றவன் வந்திருப்பேடம் என்றளிதபத்துள்ளே தனக்கின்புறவே.

★ இன்புற்ற சீலத்திராமானுச ★ என்றுமெய்விடத்தும் என்புற்ற நோயுக்கிதோறும் திறத்திறத்து - எண்ணிய தன்புற்று விடினும் சொல்லுவதொன்றுண்டு உன் தெண்டக்கட்கே அன்புறிநிருக்கும்படி ★ என்னையாக்கி அங்காப் படுத்தே.

★ அங்கயல்பாய்வாயல் தென்னரங்கன் ★ அணியாகமன்னும் பங்கயமாமலர்ப் பகவைபாய் போற்றுவும் ★ பத்தியெல்லாம் தங்கிய தென்னத்தழைந்து நெஞ்சே! நத்தலைமியையே பொங்கியகீர்த்தி ★ இராமானுசனடிப்பூமன்னவே.

பூமன்னுமாதா பொருத்தியமன்பன் ★ புலர்மலிந்த
பாமன்னுமறையடிபணர்ந்துய்த்தவன் - பகலகையேர்
நாம் மன்ன வந்த விநாயகன் ★ அணர்வித்தம்
நாம் மன்ன வார ★ தெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே.

திருப்பலகாண்டு

பல்லாண்டுபல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு
பலகோடிநூறாயிரம் ★
மல்லாண்டின்டோள் மணிவண்ணா ★ உன்
சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு.

அடியேனேடுநின்றீயேனேடும் பிரிவின்றி ஆசிரியம் பல்லாண்டு ★
வடிவாப்பின் வலம்பினிம் வாழ்கின்ற மங்கையடிப்பல்லாண்டு
வடிவா சேதி வலத்துறையும் கடராழியும் பல்லாண்டு ★
படைபேர் புக்கு முழங்கும்பாஞ்சென்னியழம் பல்லாண்டே.

அதிகாரணங்காஹம்

★ வானுளமந்தவர்க்கும் வகுந்தவருரித்தினைகள் ★
தானுளவாயுக்கும் தாமிங்குமகக்குளதே ★
வானுளநெடுகவளர் குற்றமெண்ணியகிழந்தியனும் ★
தேனுளபாதமலர் திருவாங்குக்குத்தித்திக்குமே.

★ வெள்ளைப்பரிமுக்கிதேசிகராய் விரகாலடியோம் ★
உள்ளத்தெழுதிய தோவாலவெட்டி னம்பயரிதற்கென் ★
கொள்ளத்தாணிபினும் கோதென்றிழைவகங்குதியிர் ★
எள்ளத்தளையடிவகவது இகராதெவெழின் மதியே.

பரபந்தாராம்

★ வையகமென்பொய்கை பூதன் பேயாழ்வார்
மழிசையர்கோள் மகிழ்மறன் மதுகவி ★
வொப்பயில் புகழ்க் கோழியர்கோள் விட்டுரித்தன்
பூங்கோதை தொண்டராய் பெடியாணர்வார் ★
ஈயவருக் கலியனெதிரசர் தம்மோடு
ஆற்றுவாரொருவரவர் தாஞ்செய்த ★
துய்ய நாரிழிருபத்துநாள்வீந் பட்டிள் தொகை
நல்லாரேமுமடியோங்கள் வாழ்வே.

★ அத்தமிலாவாரணங்கன் தானகிதின்ற
அதன் கருத்தைபாழ்வார்களைப்படுத்தித்து ★
சேத்தமிழாலருள்செய்த வகைதொகையுஞ்
சிந்தாமலுக்கங்கள் வாழ்வென்று ★
சத்தமிகு தமிழ்மறையோள் துப்பற்றோன்றும்
யோதாந்தருகு மொழிந்த பரபந்தாரம் ★
சிந்தையினாலனுதினமுஞ்சிந்திப்போர்க்குச்
சேமமதாத்திருமலிதன்சுருளையாலே.

பிள்ளையந்தாதி

★ தொண்டருக்க்கும் துணையடிவாழி நன் தாழ்ந்துவல் ★
கொண்ட முகம்வாழி வாழி வியாக்கியாமுத்திரைக்கை
வண்டிருகாமம் வாழி மணிபெட்டமுப்பரிதாம் ★
கொண்ட சீதுப்புல் குமமணியேர் வாழி நிள்வடியே.

★ வடிவாழகாந்த வந்துப்புல் வள்ளல் வெளிமறைடிமேல் ★
அடியவாரோத வந்தாதியேடுபடி மயங்குரைத்தேன் ★
நிடமுடளிதைத் திணற்கோறாமாதரிக்கேதுமவன்பர் ★
முடியேடை தேன்படுத் தாப்புலம்மன் பதமாமலே.

மாமல்கவ்வியமங்கை மகிழ்ந்துறையெனினிள் தான்
தாமல்க்குடிய தொல்லருள் - மறன் துணையடிக்கீழ்
வாழ்வையடிக்குமியரமணா முனிவன்மைமோற்றும்
சீமைபனெங்கள் தாப்புலிள்ளையாதமென்சென்னியதே.

இது நாலாயிரம் சாத்துமுறை கீரமம்.

திருவாய்மொழி ஆசிரிய சாத்துமுறைக்கு -

சிற்றஞ்சிறையலே, வங்கக்கடல் கடைத்த, சூழ்த்தகன்று,
அவாவறச்சூழ், உயர்வற, வேறொன்றும், கண்ணினுள்,
சிறுந்தாப்பு முழுமையும். (அல்லது கண்ணினுள், அன்பன்
தன்னை, கண்ணினுள்) இருப்பிடம், இன்புற்றசீலத்து,
அங்கயல்பாய்வாயல், பூமன்னுமாதா, பல்லாண்டு, வானுள-
மந்த, வெள்ளைப்பரிமுக்கி, வையகமென், அத்தமிலா,
தொண்டருக்க்கும், வடிவாழகாந்த, மாமலர் மன்னிய
இவைகள் லேஷிக்கவேண்டியது.

★★★★★